

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **V. Ch.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6 – Dejvice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. října 2022, č. j. KUKHK-30049/DS/2022-4 RK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Magistrát města Hradec Králové rozhodnutím ze dne 27. 4. 2022, č. dok. MMHK/094160/2022/OP/Jan, sp. zn. eP/2687/2021/OP/Jan, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu správní trest pokuty ve výši 2 500 Kč. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítnul a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 18. 7. 2021 v 11:45 hodin řídil na silnici II. třídy č. 308 v Hradci Králové v ulici Kladská ve směru jízdy z Hradce Králové motorové vozidlo značky Škoda Karoq, RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/h. Měřicím zařízením LTI 20/20 TruCAM, výr. č. TC003659, umístěným u domu č.p. 121/75, byla vozidlu na vzdálenost 124,6 m naměřena rychlost 75km/hod., při odečtení možné odchylky měření u rychlostí pod 100 km/h, tj. ± 3 km/h, tedy 72 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 22 km/h, čímž porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce tvrdil, že výrok prvoinstančního rozhodnutí je nezákonný a to pro absenci řádného vymezení místa spáchání projednávaného přestupku.
4. Výrokem prvoinstančního rozhodnutí bylo místo spáchání vymezeno následovně: „*na silnici II. třídy č. 308 v Hradci Králové v ulici Kladská před domem č.p. 121/75 ve směru jízdy z Hradce Králové řídil osobní motorové vozidlo tovární značky ŠKODA KAROQ, RZ: X, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci 50 km/hod. Měřicím zařízením LTI 20/20 TruCAM, výr. č. TC003659 umístěným u domu č.p. 121/75 (na GPS souřadnicích GPS délka 15° 52' 50.47" E, GPS šířka 50° 13' 30.37" N) byla vozidlu na vzdálenost 124,6 m naměřena na příjezdu k měřicímu zařízení hlídkou Policie ČR, Dopravního inspektorátu Hradec Králové rychlost 75 km/hod.*“ Podle žalobce z takového znění výroku nelze rozeznat, kde ke spáchání přestupku ve skutečnosti došlo, údaje jsou nejednoznačné a rozporné.
5. Předně žalobce odcitoval část výroku rozhodnutí, jež uvádí, že k přestupku došlo „*před domem č. p. 121/75*“. Žalobce ale poukázal na to, že dále ve výroku je uvedeno, že rychlost byla změřena na vzdálenost 124,6 m od rychloměru, který byl umístěn „*u domu č.p. 121/75*“. V tom spatřoval rozpor, znění výroku totiž podle něj nabízí dva výklady, totiž že ke skutku došlo před domem č. p. 121/75, nebo 124,6 m od domu č.p. 121/75.
6. Žalobce nicméně nabídl další možný výklad znění výroku. Ve výroku je poloha rychloměru uvedena také v podobě souřadnic GPS. Tyto souřadnice ale podle žalobce odpovídají poloze domu č. p. 123/77. Dům č. p. 121/75, označený ve výroku, se nachází o dvě stavby a dvě zahrady jihozápadněji. Žalobce tudíž dovodil, že ke skutku mohlo dojít buď před domem č. p. 121/75, nebo 124,6 m od domu č.p. 121/75, nebo 124,6 m od domu č.p. 123/77.
7. Takové vymezení místa spáchání podle žalobce nelze akceptovat pro jeho vnitřní rozpornost. Není totiž zřejmé, zda správní orgán prvního stupně posuzoval naplnění znaků skutkové podstaty ve vztahu k úpravě nejvyšší dovolené rychlosti v místě před domem č.p. 121/75, nebo v místě vzdáleném 124,6 m od domu č.p. 121/75, nebo v místě vzdáleném 124,6 m od místa vymezeného souřadnicemi GPS. Navíc poukázal na to, že mezi místem vzdáleným 124,6 m od domu č.p. 121/75 a místem vzdáleným 124,6 m od místa vymezeného souřadnicemi GPS se nachází křižovatka.
8. Podle žalobce pak tento rozpor nemohly odstranit ani fotografie z měření, neboť je na nich vozidlo zachyceno ve dvou polohách, přičemž není zřejmé, ve které z těchto dvou poloh byla vozidlu naměřena rychlost po odečtení odchylky 72 km/h.
9. Jako poslední výtku směrem k výroku prvoinstančního rozhodnutí žalobce zmínil, že v něm není jednoznačně určen ani směr jízdy vozidla. Podle žalobce znění „*řídil osobní motorové vozidlo v obci Hradec Králové v ulici Kladská, ve směru jízdy z Hradce Králové*“,

znamená, že řídil-li žalobce vozidlo v obci Hradec Králové, nutně musel jet ve směru jízdy z i do Hradce Králové. Směr „z Hradce Králové“ pak podle něj odpovídá jak směru ze severovýchodu, tak z jihozápadu, neboť Hradec Králové byl, jak vyjádřil žalobce, „všude okolo“.

10. S ohledem na nejednoznačně určené místo spáchání přestupku, které nabízí několik alternativních výkladů, a za situace, kdy jsou ve spise založeny dvě fotografie vozidla, přičemž není jasné, ke které z nich se naměřená rychlost vztahuje, žalobce závěrem navrhnul, aby zdejší soud zrušil jak prvoinstanční, tak žalobou napadené rozhodnutí.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

11. Podle žalovaného bylo zřejmé, že žalobce řídil vozidlo před domem č. p. 121 v ulici Kladská, ve směru jízdy z Hradce Králové a měřicím zařízením LTI 20/20 TruCAM výr. č. TC003659 umístěným u domu č.p. 121/75 byla vozidlu na vzdálenost 124,6 m naměřena na příjezdu rychlost 75 km/h. Dále podle něj bylo zřejmé, kde bylo měřicí zařízení umístěno a na jakou vzdálenost a v jakém směru jízdy byla rychlost změřena. Podle žalovaného jsou údaje obsažené ve výroku zcela jednoznačné.
12. Také uvedl, že místo spáchání přestupku bylo řádně popsáno. GPS měřicího zařízení není primární funkcí přístroje, používá se pro automatické nastavení systémového času. GPS informace je pouze doplňková a neurčuje jeho polohu s absolutní přesností. V záznamu o přestupku jsou navíc vždy uváděny i další údaje – místo měření a vzdálenost, na kterou je měření prováděno. Z fotografií v záznamu o přestupku je podle žalovaného seznatelné, kde bylo měření provedeno, tuto skutečnost lze také podle něj ověřit na serveru www.mapy.cz.
13. Měl za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti, rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem. Vzhledem k tomu navrhnul, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, protože s tím souhlasil žalobce výslovně, žalovaný pak postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
15. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkouvává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. O věci krajský soud usoudil následovně.
16. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 18. 7. 2021 v 11:45 hodin řídil na ulici Kladská v Hradci Králové, ve směru jízdy z Hradce Králové, automobil Škoda Karoq, registrační značky X. Ve specifikovaném místě mu byla hlídkou policie ČR, za použití laserového silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM, naměřena po odečtení odchylky ± 3 km/h rychlost jízdy 72 km/h. Žalobce byl následně zasahující hlídkou zastaven a

ztotožněn. S ohledem na to, že žalobce na místě nesouhlasil se zjištěným skutkovým stavem, oznámila Policie ČR přestupek správnímu orgánu prvního stupně.

17. Správní orgán prvního stupně vydal dne 27. 4. 2022 prvoinstanční rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání shora popsaného přestupku. Žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal dne 10. 6. 2022 blanketní odvolání, které ani po vyzvání správního orgánu prvního stupně ze dne 13. 6. 2022 o žádné námitky nedoplnil. Dne 4. 10. 2022 pak žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítnul.
18. Dále se krajský soud bude věnovat právnímu hodnocení případu. Žalobce v žalobě uplatnil de facto jednu námitku, a to námitku týkající se místa spáchání přestupku, ačkoli je nutné dodat, že na problematiku místa spáchání přestupku nabídl více úhlů pohledu.
19. Předně konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu dokládá, že místo spáchání přestupku, a to zejména s přihlédnutím k přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, nelze určovat „na metr přesně“. Dle zdejšího soudu by takové určení místa spáchání ani nebylo možné. Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2015, č. j. 9 As 291/2014 – 39, v němž zaznělo, že *„nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné. U těchto přestupků bude ve výroku správního rozhodnutí místo spáchání vždy vymezeno určitým úsekem komunikace více či méně dlouhým. Zcela přesné místo změření vozidla přestupce je zřejmé z fotografie z měřicího zařízení, jež je součástí záznamu o přestupku. V každém individuálním případě je pak nutno posuzovat, zda je úsek komunikace popsán ve výroku rozhodnutí o přestupku společně s označením času a způsobu spáchání přestupku vymezen dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být skutek zaměněn s jiným.“* A dále k posuzování určitosti popisu místa spáchání z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 44/2016 – 35: *„Zda je určení místa spáchání přestupku ve výroku dostatečně konkrétní, je otázkou posouzení okolností každého jednotlivého případu, přičemž závěry vyslovené v rozsudcích správních soudů nelze prezentovat odtržené od kontextu případů, které byly těmito soudy rozhodovány. Vždy je třeba přihlídnout k velikosti obce, složitosti dopravní situace a také k úvaze, zda je přesné určení místa přestupku rozhodné pro posouzení toho, zda ke spáchání přestupku došlo.“* Také viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2015, č. j. 6 As 65/2015 – 46, *„určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku je třeba hodnotit individuálně s přihlédnutím ke konkrétním skutkovým okolnostem daného případu, přičemž je vždy nutné posoudit, nakolik formulace výroku umožňuje či neumožňuje individualizaci skutku z hlediska výše zmíněných zájmů na právní jistotě, zabránění porušení principu ne bis in idem atp.“*
20. Podle žalobce znění výroku prvoinstančního rozhodnutí může naznačovat tři možné výklady, kde k projednávanému přestupku mohlo dojít, přičemž nutno zdůraznit, že tato tři místa se všechna nacházejí na ulici Kladská v Hradci Králové v rozmezí zhruba 125 m, jak vyplývá i z map přiložených žalobcem k žalobě. Z výše uvedené judikatury vyplývá, že místo spáchání přestupku je nutné konkretizovat zejména z důvodu dodržení zásady ne bis in idem, jinými slovy dostatečně konkrétní určení místa spáchání zamezuje tomu, aby byl pachatel stíhán za stejný přestupek dvakrát. V tomto ohledu považuje zdejší soud místo spáchání uvedené ve výroku prvoinstančního rozhodnutí za dostatečně určené a specifikované. Údaje o obci, ulici a směru jízdy lze podle zdejšího soudu označit za

dostačující pro účely určení místa spáchání přestupku; údaj o čísle popisném budovy, u níž mělo k přestupku dojít, lze chápat pouze jako upřesňující.

21. Dále je podle zdejšího soudu nutné posuzovat určení místa spáchání přestupku v kontextu s obsahem správního spisu, jenž může místo spáchání významně dokreslovat. V projednávaném případě jsou součástí správního spisu mimo jiné dva snímky z měření rychlosti automobilu a fotografie s vyznačením místa měření rychlosti. Dále je také třeba připomenout, že v průběhu přestupkového řízení žalobce vůči určení místa spáchání nic nenamítal, nezdá se tak, že by v postupu správních orgánů spatřoval nesrovnalosti. S námitkou vůči určení místa spáchání přestupku přišel až v žalobě, logicky tak správní orgány na jeho výtky mohly reagovat nejdříve ve vyjádření k žalobě ze dne 15. 2. 2023.
22. V něm žalovaný uvedl, že „GPS měřicího zařízení není primární funkcí přístroje, používá se pro automatické nastavení systémového času. GPS informace ze silničního rychloměru je pouze doplňková a neurčuje jeho polohu s absolutní přesností.“ To dokládá i návod k obsluze použitého rychloměru, který je taktéž součástí správního spisu, na straně 14.
23. Žalobce také namítnul, že není zřejmé, jaká byla úprava nejvyšší dovolené v rychlosti v místě měření. Následně ale nedodává, že by se úprava nejvyšší dovolené rychlosti, na dle jeho názoru možných místech měření, měla jakkoliv měnit. To nevyplývá ani ze správního spisu. Zmiňuje-li poté existenci křižovatky mezi možnými místy měření, může se soud jen domnívat, kam tím žalobce mířil. Pokud snad chtěl poukázat na ustanovení § 3 odst. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, jenž stanovuje, že zákaz, omezení nebo příkaz je ukončen nejbližší křižovatkou nebo příslušnou dopravní značkou, naráží tato jeho argumentace opět na absenci tvrzení, že by snad před a za křižovatkou měla být úprava nejvyšší dovolené rychlosti rozdílná.
24. Žalobce dále uvedl, že není zřejmé, ke kterému ze dvou rychloměrem pořízených snímků se naměřená rychlost vztahuje. Ze strany 22 návodu k obsluze rychloměru vyplývá, že rychloměr během měření pořizuje vyšší počet snímků automobilu, zaznamenává tak celou trasu a dobu, po kterou měření probíhalo. Policisté, kteří následně sepisují záznam o přestupku, vyberou takové dva snímky, z nichž je patrné změření rychlosti a registrační značka změřeného automobilu. Oba snímky jsou nicméně celistvou součástí jednoho záznamu z měření a jsou v tomto konkrétním případě pořízeny v odstupu jednotek vteřin. Dle názoru zdejšího soudu tak nevznikla pochybnost o tom, že oba snímky jsou součástí jednoho záznamu z měření a že je na nich zaznamenán stejný automobil. S ohledem na shora uvedenou judikaturu pak není rozhodné, ke kterému ze dvou snímků se naměřená rychlost vztahuje, neboť rozdíl mezi polohou automobilu na těchto snímcích je v řádech desítek metrů a jak již bylo shora zmíněno, určení místa spáchání přestupku na metr přesně není nutností.
25. Posledním žalobním bodem byla poznámka o nejednoznačném určení směru jízdy vozidla. Podle krajského soudu lze žalobcem užitou argumentaci označit až za absurdní, tvrdí-li, že Hradec Králové byl v okamžiku měření „všude okolo“ měřeného automobilu, což podle něj znamená, že směr jízdy byl současně z i do Hradce Králové. Zdejší soud má uvedené určení směru jízdy vozidla slovy „ve směru jízdy z Hradce Králové“ za zcela dostačující, neboť takové určení nabízí jeden možný výklad, tj. jízdu severovýchodním směrem, k místní části Slatina. To je navíc umocněno faktem, že ke spáchání přestupku došlo v okrajové části Hradce Králové, kde je směr jízdy z Hradce Králové, nebo do

Hradce Králové, zcela jednoznačně odlišitelný. Dále je ke směru jízdy vozidla nutné zmínit i záznam o přestupku, jenž je součástí správního spisu. V něm je v kolonce „místo spáchání“ mimo jiné uvedeno „směr jízdy Černilov“, v kontextu správního spisu tak není pochyb o tom, jakým směrem se automobil v době měření pohyboval.

26. S přihlédnutím ke shora uvedenému dospěl krajský soud k závěru, že místo spáchání přestupku bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí určeno dostatečně konkrétně tak, aby nemohlo dojít k záměně skutku za jiný. Zároveň zdejší soud považuje určení místa spáchání přestupku za dostatečné i z hlediska judikatury uvedené v odstavci 19 tohoto rozsudku.
27. Krajský soud tak žádné ze žalobních námitek nepřisvědčil, neshledal proto žalobu důvodnou a nezbylo mu, než ji zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

28. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud z obsahu soudního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady nad rámec výkonu běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. února 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce